

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-511-0038

Dato: 13. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 202 - Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.)

Hermed sendes kommentarer til henvendelse af 6. maj 2009 fra Erik Ray Larsen (L 202 – bilag 18).

Kristian Jensen

/ Kaj-Henrik Ludolph

Henvendelsen:

Erik Ray Larsen påpeger indledningsvis, at de gældende regler blev indført af den nuværende regering tidligt i dens embedsperiode med det formål at styrke retssikkerheden. Derefter stiller Erik Ray Larsen en række spørgsmål til skatteministeren:

Er skatteministeren enig i, at den foreslåede lovændring udgør en forringelse i forhold til de selskaber m.v., der berøres?

Er skatteministeren enig i, at de selskaber m.v., der berøres af den foreslåede lovændring, og som antager sagkyndig juridisk bistand til førelse af en sag ved Landsskatteretten, risikerer at stå tilbage med et økonomisk tab, selv om sagen vindes fuldt ud eller i overvejende grad?

Er skatteministeren enig i, at de berørte selskaber m.v. efter den eksisterende omkostningsgodtgørelsesordning friholdes for udgifter til sagkyndig juridisk bistand til sagens førelse for Landsskatteretten, hvis sagen vindes i overvejende grad? Er skatteministeren enig i, at den foreslåede ordning indebærer, at de berørte selskaber m.v. reelt selv betaler 75 % af rådgiverudgifterne til sagens førelse ved Landsskatteretten, idet den skattemæssige værdi af fradragsretten alene udgør 25 %?

Er det skatteministerens opfattelse, at det er retssikkerhedsmæssigt ubetænkelig at (gen)indføre en ordning, hvor skatteyderen risikerer at stå tilbage med et økonomisk tab ved at føre en sag ved Landsskatteretten, selv om sagen vindes fuldt ud eller i overvejende grad af skatteyderen?

Er det skatteministerens opfattelse, at der ikke findes mindre indgribende foranstaltninger til at imødegå det misbrug, der angiveligt finder sted efter de eksisterende regler, og som angiveligt ligger til grund for lovforslaget?

Kommentarer:

Ad første spørgsmål: I og med at lovforslaget er et finansieringselement i Forårspakke 2.0, og at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, afsnit 4, at der forventes et provenu på 40 mio.kr. årligt i form af lavere samlede udbetalinger af omkostningsgodtgørelse, er jeg i sagens natur enig i, at nogle vil få udbetalt mindre, end de ville have fået, dersom de gældende regler var fortsat.

Ad andet spørgsmål: Jeg mener, at et selskab, der overvejer at indbringe en sag for Landsskatteretten og at antage sagkyndig bistand hertil, har anledning til at afstemme det forventede ressourceforbrug med sagsgenstandens størrelse. Selskabet er dermed ligestillet med selskaber, der overvejer at indbringe en sag for andre administrative klageorganer.

Ad tredje spørgsmål: Jeg er enig i, at de nuværende omkostningsgodtgørelsesregler indeholder en regel om, at omkostningsgodtgørelsen udgør 100 pct. af udgifterne til sagkyndig bistand, når et selskab får medhold fuldt ud eller i overvejende grad. Jeg er også enig i, at den skattemæssige værdi af et fradrag i skattepligtig indkomst for et selskab er 25 pct.

Ad fjerde spørgsmål: Som det fremgår af mit svar på det første spørgsmål, foregiver jeg ikke, at lovforslaget er til fordel for selskaberne. Jeg mener dog ikke, at en genindførelse af de vilkår, der hele tiden har eksisteret for så vidt angår sagsførelse ved andre administrative klageorganer, udgør en afgørende forringelse af selskabernes retssikkerhed.

Ad femte spørgsmål: Jeg bemærker, at høringsrunden har illustreret, at det er kendt i rådgiverbrancherne, at et misbrug af den karakter, der er beskrevet i lovforslagets bemærkninger, faktisk finder sted i et ikke nærmere angivet omfang. Jeg mener ikke, at der foreligger realistiske alternative muligheder for at imødegå et sådant misbrug. Ordninger, der ville indebære en uforholdsmæssig administrativ belastning af såvel selskaberne som SKAT, kan efter min opfattelse ikke komme på tale.